

היהודים הראשונים חיו בגרבולין כבר במאה ה-18. הייתה זו, למיטב הידיעה, קהילה קטנה שהתפתחה לאט. האומדנים מ-1827 מראים, ש-141 איש השתייכו לקהילה. רק ב-1835 חל גל הגירה של אוכלוסייה יהודית מכפרי הסביבה שנוהלו בידי המדינה, עד שממש בסוף המאה ה-19 בגרבולין חיו יותר מ-2500 יהודים - 50% מכלל התושבים.

ב-1845 בגרבולין קמה קהילה יהודית, שאליה השתייכו גם יהודים פרישוב, אושצ'יק, סובינייה-יזורי. הקהילה החדשה דאגה לארגן מקום קבורה עבור חבריה. למטרה זו נבחרה חלקה המרוחקת כ-4 קילומטרים מדרומה לעיר וכ-100 מטרים מהכביש המוביל ללובלין. היא השתייכה לבעליהן של סולביני גורני, פלורנטינה ויוזף ויצ'וקובסקי. ב-17 באוקטובר 1862 נחתם הסכם חכירת קרקע תמידי על קרקע בגודל 4 דונם בצורת מלבן שמידותיו 15 על 80 צעדים. ההסכם נחתם בין בני הזוג ויצ'וקובסקי לנציגי שלטונות בית הכנסת. הקהילה התחייבה לבניית סדנא ולבניית בית טהרה. ההסכם נרשם לספרי המקרקעין ב-5 מרץ 1864, אולם כבר קודם לכן נערכו הלוויות הראשונות. עדות לכך מצויה במצבה העתיקה ביותר, שתוארכה בידי המכון היהודי ההיסטורי לשנת 1863. כפי שנובע מצילום המופיע בספר יזכור גרבולין (1972) עמדו כאן מצבות רבות כאלה, עם פוליכרומיה. שטח בית העלמין לא היה מיוער והעשב נגזם באופן קבוע.

במהלך השואה הגרמנים החריבו את בית העלמין. הם השתמשו במצבות לבניית בריכת שחייה של הקרייסהאופטמן קרל לודוויג פרוידנטל. מאוחר יותר במקום הזה קמה שכונת מגורים; בריכת השחייה עצמה נמחקה ומעליה בנו מוסכים.

בית העלמין היהודי נמצא כעת בשטחו של הכפר סולביני. הוא אינו מגודר, אלא רק מצפון כאשר גבולו הטבעי מצוין על ידי מעיין טבעי הנובע שם. השטח מיוער ביער אלון פראי. נשתמרו 25 מצבות, אשר לא עומדות במקומן המקורי. אלה הן מצבות גרניט פשוטות, ראשית כל וכן מצבות מאבן חול. הכיתובים כאן אינם ברי קריאה משום ההרס. על כמה מהם ישנם סימנים לחריטה המייצגת פמוטים שהם סמלי נשים. בחלקו המערבי של בית העלמין

נראה לוח גדול ששירת פעם לכיסוי הקבר. על פני השטח רואים גם קימורים שונים שהם לבטח סימנים לחפירה מוקדמת. רשימת המצבות מגרבולין-סולביני נמצאת בעמוד האינטרנט של הקרן לתיעוד בתי העלמין היהודיים https://cemetery.jewish.org.pl/list/c_8 . בעלי הקרקע של בית העלמין הם מחלקת הייעור של המדינה (מחלקת ייעור גרבולין).